

Dit wetsvoorstel gaat dwars door onze grondwetten in, om meerdere redenen. Een mens heeft recht op onderdak, laat dat vooral gezegd zijn. Maar het gaat dwars tegen onze vrijheid van meningsuiting en zelfs tegen de vrijheid van godsdienst en levensovertuiging in, het wetsvoorstel ondermijnt onze grondwet.

We leven in een tijd waarin het consumptisme (“een manier van leven waarbij regelmatig aanschaffen van secundaire goederen, waarbij de sociale waarde van het product en de invloed daarvan op sociale status en identiteit een rol speelt”. Gevonden op <https://nl.wikipedia.org/wiki/Consumptisme> op 01-09-2019) bepalend is over hoe wij in deze samenleving met elkaar omgaan. Het consumptisme is het gevolg van het kapitalistische systeem. Het consumptisme is altijd aanwezig, op straat, in de huiskamer en in de broekzak. We bezitten bijna allemaal een smartphone waarmee we de hele dag kunnen blijven consumeren: het consumeren van de Instagram app, het consumeren van de DuoLingo app, het consumeren van Facebook. Wanneer ik uit het raam kijk word ik al geconfronteerd met bewegende billboards die reclame maken voor allerlei consumptiegoederen. En als ik contact wil leggen met mijn familie voel ik mij bijna verplicht om gebruikt te maken van WhatsApp. Door altijd te consumeren is er geen plek meer voor het ‘zelf doen’; het zelf ontdekken. De generatie die nu zijn basisschooljaren doorloopt, met smartphone op zak, wordt massaal opgevoed tot de ultieme consumenten. Ze maken gebruik van apps die stap voor stap hun consumentjes uitleggen wat ze moeten doen. Of ze luisteren naar influencers die eenvoudige instructie geven over welke producten je gelukkig maken. Een generatie die van geluk mag spreken wanneer ze de vrijheid van het ‘zelf ontdekken’ überhaupt mogen ervaren (Ja, gelukkig is er een goed educatiesysteem in Nederland, want zo krijgen deze toekomstige uber consumentjes gelukkig nog op school de kans om ook op andere manieren te leren dan alleen die stap voor stap methode). Er wordt hard gewerkt aan een samenleving die bestaat uit allemaal ultieme consumenten, maar, een wereld die uitsluitend bestaat uit consumenten is een wereld die bestaat uit mensen zonder zelfredzaamheid. Dit is een gevaar wat de samenleving bedreigt, want zonder zelfredzaamheid, hoe ga je dan jezelf redden als het even mis gaat, of even anders dan plan?

Hiernaast neemt het consumptisme de ‘zelfverantwoordelijkheid’ van ons af; de leverancier van het product, die is verantwoordelijk. Zo is b.v. de ultieme consument op een avondje uit onderworpen aan het gezag van de uitsmijter. De consument consumeert zijn avondje uit: alles is voor hem geregeld, hij/zij hoeft ‘het’ alleen maar te ondergaan. Zelfs zijn eigen gedrag is niet meer de verantwoordelijkheid van hemzelf, de verantwoordelijkheid ligt bij de uitsmijter. Het is immers de taak van de uitsmijter om optreden wanneer iemand te veel gedronken heeft of wanneer er gevochten wordt.

Ik vecht voor mijn recht op zelfverantwoordelijkheid. Ik vind dat ik zelf verantwoordelijk ben voor mijn doen en laten. Ik wil het vooral ‘zelf doen’. Wanneer ik naar een feest ga ben ik zelfverantwoordelijk, niet alleen alleen voor mezelf maar ook voor de groep. Ik ben onderdeel van het feest, dus is het ook mijn feest. Ook al heb ik eerder niets met de organisatie te maken gehad, ik pak mijn verantwoordelijkheid en help graag mee waar ik kan.

Gelukkig bestaan er plekken in Nederland waar ik mijn ideaal met een grotere groep mensen deel. In dit land bestaan er kleine eilandjes waar er “anders” over de samenleving wordt gedacht. Eilandjes waar mensen 'het' zelf mogen doen, waar mensen het zelf moeten ontdekken. Plekken zonder hiërarchie en ver weg van het consumptisme. Deze plekken, deze eilandjes, zijn vrijplaatsen die alleen kunnen bestaan dankzij het kraken. Afdankte panden krijgen nieuwe functies, ze veranderen in woonhuizen, in vrijplaatsen. Voor mensen met een andere levensovertuiging dan het kapitalisme bieden deze vrijplaatsen, deze eilandjes, een bakermat om aan het systeem te ontsnappen. Het kapitalisme is overal, er is geen ontsnappen aan. Behalve op plekken waar er specifiek gekozen wordt hier niet aan mee te doen, op plekken waar je er niet afhankelijk van bent. De utopie waarin er volledig afstand wordt gedaan van het kapitalisme en van hiërarchie is een levend ideaal, het is ons streven.

Ik ben geen kraker maar ik ben wel afhankelijk van de kraakwereld omdat ik met mijn meningen en opvattingen hier terecht kan, hier kan ik mijn mening vorm geven, hier kan ik mijn ideaal tot leven wekken. Ik ben afhankelijk van de kraakwereld omdat hier een schuilplaats tegen het consumptisme vind en doordat hier een alternatief geboden wordt op het kapitalistische systeem, een systeem wat overeenkomt met mijn idealen.